

«ПАРТЫЯ РАЗГЛЯДАЕ МОЛАДЗЬ ЯК СТВАРальную ТВОРЧую СІЛУ Ў БАРАЦЬБЕ САВЕЦКАГА НАРОДА ЗА ПАБУДОВУ КАМУНІЗМА!»

(З Праграмы КПСС).

Пралетарыі ўсіх краін, яднайся!

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя УЛ. І. ЛЕНІНА

№ 30 (618)

Пятніца, 29 кастрычніка 1965 г.

Год выдання XVIII

Цана 1 кап.

27 кастрычніка камсамолія БДУ імя Ул. І. Леніна сабралася на сваю 20-ую канферэнцыю.

20 год. Гады пасляваеннага аднаўлення ўніверсітэта, цалінных будоўляў, нараджэння новых выдатных традыцый.

Тады іх было 300, маладых, у выбеленых сонцам вайсковых гімнасцёрках, з гарачымі сэрцамі ў грудзях. Гэта яны перамаглі ўсе цяжкасці вайнага часу і прыйшлі ва ўніверсітэт, каб авалодаць ведамі.

Цяпер камсамольская арганізацыя ўніверсітэта налічвае 5000 членаў ВЛКСМ. Яны працягваюць лепшыя традыцыі сваіх старэйшых таварышаў.

Пра іх у сваім справаздачным дакладзе гаварыў сакратар камітэта камсамола ўніверсітэта Г. Рылюк.

ВУЧЫЦЦА!

(Са справаздачнага даклада сакратара камітэта камсамола ўніверсітэта Г. Рылюка).

КАМСАМОЛЬСКАЯ арганізацыя ўніверсітэта лічыла і лічыць сваёй галоўнай задачай дапамагаць партыйнай арганізацыі, рэктарату ўніверсітэта ў падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў. Пытанні вучобы, падкрэслівае сакратар камітэта камсамола Г. Рылюк, заўсёды былі ў цэнтры ўвагі нашай камсамольскай арганізацыі.

Вынікі экзаменацыйнай летняй сесіі сведчаць аб тым, што большасць студэнтаў добра засвоілі праграмы матэрыялаў. З 3.679 членаў ВЛКСМ (I — IV курс) 345 атрымалі выдатныя адзнакі, добрыя і выдатныя — 1.235. Але ёсць 411 двоечнікаў. Гэта вялікі недагляд камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта.

Але давайце зірнем, як складалася справа па факультэтах.

На мінулай камсамольскай канферэнцыі крытыкавалі фізікі, іх на факультэце лепш. Калі ў 65 навучальным годзе пездэмаляюча атрымалі 124 студэнты, то ў мінулы летняй сесіі — 78. Да таго ж трэба мець на ўвазе, што колькасць студэнтаў-фізікаў павялічылася на 200 чалавек. Значна больш цяпер на факультэце выдатнікаў. Але камсамольскай арганізацыі фізічнага факультэта не было заспакайвацца. Лічба 78 — дыволі вялікая.

А як жа па хіміі? На 4-ым курсе 125 студэнтаў. 61 — двоечнікі. На III-м — 103. Не ўсім добрае становішча і на другіх курсах факультэта. Нас зацікавіла пытанне, гаворыць сакратар камітэта камсамола, — як жа здалі сённяшнія двоечнікі ўступныя экзамены ва ўніверсітэт. Аказалася, 90 працэнтаў атрымала самы высокі бал.

У чым жа прычына нізкай паспяховасці на хіміі?

У дрэнным наведванні лекцый. Здаралася так, што на лекцыю са 125 чалавек прыходзіла толькі 20, а то і 4 студэнты. Камсамольская арганізацыя факультэта не звяртала амаль ніякай увагі на такое становішча. Так і хочацца спытаць: дзе ж ваша камсамольская сумленне, таварышы?

Прымірыліся з двоечнікамі і на географічным факультэце. Там з летняй сесіі засталася 54 двойкі.

Прамоўца станоўча гаварыў аб паспяховасці на юрыдычным, гістарычным, біялагічным і фізіка-матэматычным факультэтах.

Далей Г. Рылюк падрабязна спыняецца на рабоце камсамольскіх груп. Ён гаворыць, што не ўсе камсамольцы з'яўляюцца прыкладам у вучобе. Так, Юры Царык — камсорг 4-ай групы IV курса матфака, часта не наведвае заняткаў, а сам адказвае за акадэмічны сектар. Ілья Заблялінскі наогул рэдкі госьць на лекцыях.

Дрэнна працавала камсорг Галія Букенгольц (6-ая група III курса матфака). Апошні камсамольскі сход абдыўся тут год таму назад. Жыццё ў групе праходзіць сумна, не заўсёды праводзіцца палітфармацыя.

Камітэт камсамола ўніверсітэта

тыкі. Мы з задавальненнем можам сказаць, — падкрэслівае Г. Рылюк, — што студэнты вельмі сур'ёзна вучаюцца грамадскія навукі.

Прамоўца спыняецца на навуковай рабоце. Ён адзначае, што ва ўніверсітэце налічваецца каля 50 студэнцкіх навуковых гурткоў. Членамі навуковага студэнцкага таварыства з'яўляецца 1.000 студэнтаў. Члены СНТ чытаюць лекцыі сярод насельніцтва рэспублікі, праводзяць дыспуты. Г. Рылюк паведаміў, што 57 студэнтаў нашага ўніверсітэта за ўдзел у рэспубліканскім аглядзе студэнцкіх навуковых прац 1964 года ўзнагароджаны граматамі Міністэрства вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесійнай адукацыі БССР.

Але мы павінны адзначыць, гаварыў Г. Рылюк, — што яшчэ недастаткова студэнты займаюцца навуковай работай, не рэгулярна выходзяць газеты СНТ.

Шмат увагі камітэт камсамола аддаваў ідэалагічнай рабоце сярод студэнтаў. Наша моладзь выходзіла на баявыя традыцыі савецкага народа. У групах, на курсах праводзіліся гутаркі аб Кастрычніку, героях Грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў, студэнты сустракаліся з вэтэранамі рэвалюцыйнага руху.

ВУЧЫЦЦА!

вельмі турбуе і той факт, што 1.550 студэнтаў вучыцца на здавальняюча.

Усім іншае мы назіраем у групах і на курсах, дзе вучоба з'яўляецца адным з галоўных пытанняў работы камсамольскіх арганізацый. Г. Рылюк расказвае аб жыцці 4-ай групы III курса матфака. Тут цікава праходзяць камсамольскія сходы. Студэнты добра наведваюць лекцыі. І паспяховасць добрая. Зладжаны таксама і калектывы на другім курсе журналістыкі, дзе кожны студэнт актывіст, арганізатар. Камсамольцы наладзілі кантроль за вучобай студэнтаў. Вядзецца актыўная таварыская дапамога.

Усім вядома, якое выключнае значэнне ў жыцці камсамола мае вучэнне гісторыі КПСС, палітычнай эканоміі, філасофіі, асноў навуковага камунізму, а таксама марксісцка-ленінскай этыкі і эстэ-

Многія факультэты праводзілі і праводзяць зараз цікавыя і змястоўныя дыспуты, сходы, сустрэчы. Але мы, на жаль, маем і з'явы, якія кідаюць ценю на наш універсітэт, на камсамольскую арганізацыю. У пачатку гэтага года былі выключаны за амаральныя паводзіны, п'янку студэнты Стасевіч і Нікалайчук. Прыкра, што гэта не адзінаковы выпадак. П'янству мы павінны даць бой, рашучы камсамольскі бой.

У 1964-65 навучальным годзе ва ўніверсітэце вучылася 206 замежных студэнтаў. Камітэтам камсамола была прароблена значная выхаваўчая работа сярод нашых замежных сяброў. Пры камітэце быў створан культурна-масавы сектар, а таксама Савет дружбы. Галоўную ўвагу ў сваёй рабоце мы накіроўвалі на ўстаўленне цесных сувязей з замежнымі студэнтамі. Была аказана

канкрэтная дапамога ў вучобе. Так, камсамольцы-філолагі дапамагалі замежным студэнтам вучыцца рускую мову, матэматыкі, фізікі, хімікі — дакладныя навукі.

На працягу навучальнага года праводзіліся інтэрнацыянальныя вечары, прысвечаныя нацыянальным святам дружэлюбных краін.

Другі год запар студэнты ўніверсітэта працавалі на будоўлях Мінскай вобласці. 20 студэнтаў за выдатную работу ўзнагароджаны граматамі ЦК ЛКСМБ.

410 студэнтаў, смелых і моцных духам, як мы прывыклі іх называць, адмовіліся ад летняга адпачынку і паехалі працаваць у саўгасы і калгасы Уральскай вобласці. Атрад «Аэліта» (камандзір Цвірко, камісар Дабраедаў), дзе працавалі студэнты другога курса фізфака, заваяваў I-е месца сярод атрадаў рэспублікі. Гэты атрад заваяваў пераходны чырвоны сцяг. Добрую памяць пакінулі пасля сябе цаліннікі. І цяпер яшчэ прыхо-

дзяць пісьмы з падзякамі ад мясцовых партыйных і камсамольскіх арганізацый.

За справаздачны перыяд камітэт камсамола ўдзяляў вялікую ўвагу і культурнаму адпачынку моладзі. Было праведзена шмат канцэртаў мастацкай самадзейнасці, прафесійных артыстаў, сустрэч з паэтамі і пісьменнікамі, выдатнымі людзьмі краіны.

Г. Рылюк расказвае аб дружыніках. Ён гаворыць, што дружына ўніверсітэта налічвае 1.100 чалавек, але працуе яна пакуль што не зусім добра.

Падрабязна прамоўца спыняецца таксама на вучобе камсамольскіх вайскаў. Мэтазгодна, — падкрэсліў ён, — у маштабах ўніверсітэта арганізаваць вучобу груп камсоргаў, факультэцкіх сакратароў.

Перад камсамольскай арганізацыяй ўніверсітэта стаяць адказныя задачы, і мы ўпэўнены, што яны справяцца з імі.

ПЫТАННІ НАДЗЁННЫЯ, ВАЖНЫЯ!

Змястоўны даклад сакратара камітэта камсамола Г. Рылюка выклікаў ажыўленыя спрэчкі. Выступаючы ў сваіх прамовах закраліся такія зладзённыя пытанні, як вучоба, культура паводзін, побыт, удзел у грамадскім жыцці ўніверсітэта.

— Камсамольцы філфака ў гонар 50-годдзя савецкай улады ўзялі курс на камсамольскую двухгодку, гаворыць сакратар камсамольскай арганізацыі факультэта т. Ціва. — Намі ўзяты абавязальствы змагацца за стопрацэнтную паспяховасць, прыкладныя паводзіны, за прынцып: «Калі ты камсамалец — значыць, актывіст». Нам неабходна таксама ва ўніверсітэце арганізаваць школу камсамольскіх вайскаў.

Многа недахопаў у рабоце «Камсамольскага праектара» ўніверсітэта адзначыў начальнік штаба «КП» т. Легаўкоў. Члены «КП» доўгі час не маглі правільна наладзіць сваю работу. Не быў запален сапраўдны агонь крытыкі і камсамольскай прынцыповасці.

Старшыня студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі т. Красноўскі закрэпіў такое важнае пытанне, як навуковая работа сярод студэнтаў. Ён сказаў, што лабараторыя за кароткі час дабілася вялікіх поспехаў. Так, за апошні час членамі СНДЛ выканана некалькі заказаў прадпрыемстваў і ВНУ рэспублікі. Трэба, каб падобныя лабараторыі былі на кожным факультэце.

Член камітэта камсамола ўніверсітэта т. Баброў падрабязна спыніўся на быцце камсамольцаў.

— У інтэрнаце № 5 студэнты неарганізавана праводзяць свой культурны адпачынак. Не абсталяван ленпакой. Пасяджэнні студсаветаў, як правіла, разглядаюць пытанні санітарнага становішча пакояў. Мала тут праводзіцца гутарак і цікавых вечароў.

Сакратар камсамольскай арганізацыі фізічнага факультэта т. Шынгель гаварыў аб аб'яваўсці некаторых камсамольцаў да троечнікаў, а вядома, што ад тройкі да двойкі адзін крок.

— Нам трэба даць рашучы бой троечнікам і двоечнікам, — падкрэсліў ён.

— Як мы працавалі на цалінных будоўлях, так мы павінны і вучыцца, — выказаў думку камандзір цаліннага атрада «Аэліта» Чумакоў.

Многа важных пытанняў камсамольскага жыцця закралі ў выступленнях студэнты Царэнка, Фядотка, Герасімовіч і многа іншых.

— Універсітэт — буйнейшая ВНУ рэспублікі, — кожны год — вялікі конкурс, — гаворыць рэктар ўніверсітэта акадэмік А. Н. Сеўчанка, — але нягледзячы на гэта, ва ўніверсітэце яшчэ ўшываюцца людзі, якія недастойны насіць высокае званне савецкага студэнта.

Дваццатую камсамольскую канферэнцыю віншавалі піянеры, студэнты медыцынскага інстытута, а таксама дэлегаты 11 раённай камсамольскай канферэнцыі Фрунзенскага раёна горада Мінска.

ВУЧЫЦЦА!

НА ЗДЫМКУ: (злева направа) студэнты А. Місуна (III гістфак), І. Шынгель (IV фізфак), В. Пракапенка (IV матфак) С. Лыга (IV геафак) — дэлегаты 20-ай камсамольскай канферэнцыі. Фота А. Кадзета.

СТАРЭЙШАЯ КУЗНЯ ВУЧОНЫХ

У цяперашні час у аспірантуры нашага ўніверсітэта 325 аспірантаў. Гэта ў асноўным людзі, якія прыйшлі вучыцца з вялікім стажам школьнай, партыйнай, камсамольскай работы, а таксама работы на прадпрыемствах краіны.

Для іх падрыхтоўкі ў нас маюцца ўсе неабходныя ўмовы. Высокакваліфікаваныя навуковыя работнікі — 65 прафесараў і дактароў навук, 80 найбольш вопытных дацэнтаў і кандыдатаў. Сярод вучоных асабліва трэба адзначыць акадэміка А. Н. Сеўчанну, які, нягледзячы на сваю занятасць, рыхтуе цяпер 4 аспіранты. Многа сіл і старання аддаюць аспірантуры прафесары В. І. Сцяпанаў, Н. П. Яругін, І. С. Лупіновіч, Г. Г. Вінберг.

Акрамя гэтага вялікая ўвага ўдзяляецца таксама і спарборнікам, якія здаюць без навучання ў аспірантуры энзамены і адначасова працуюць над кандыдацкімі дысэртацыямі. Іх цяпер налічваецца 600.

У гэтым годзе ў аспірантуры вучыцца 58 ча-

лавек. Акрамя гэтага ў снежні будзе аб'яўлен дадатковы набор на яшчэ 52 выпускнікі сёлета года, якія рэкамендаваны Вучоным Саветам у аспірантуру.

Многа вучоных рыхтуецца і па такіх дзфіцэнтных спецыяльнасцях, як біяфізіка, біяхімія, хімічная фізіка і іншых. Ёсць шмат цудоўных, асабліва на фізфаку, лабараторый, дзе можна рабіць любыя доследы і вопыты. Вялікую колькасць аспірантаў падрыхтавала кафедра вылічальнай матэматыкі, дыялектычнага і гістарычнага матэрыялізму, гісторыі КПСС, гісторыі філасофіі і логікі. Але побач з гэтым на некаторых кафедрах ідзе выпуск аспірантаў без абароны дысэртацый. Гэта на кафедрах фізіялогіі чалавека і жывёлы, фізіні цвёрдага цела, беларускай мовы і рускай мовы. Многія кафедры недастатковую ўвагу ўдзяляюць аспірантам-завочнікам.

Н. П. ПРАТАСЕВІЧ,
загадчык аддзела аспірантуры.

Рэкамендавана

Д а абароны

Доўгім быў шлях у аспірантуру Сяргея Дзерышава. У 1954 годзе ён закончыў гістарычны факультэт нашага ўніверсітэта, стаў працаваць настаўнікам у Брэсцкай вобласці. Пасля некалькі год быў адказным сакратаром рэдакцыі Ганцавіцкай раённай газеты, прымаў актыўны ўдзел у прапагандзе марксісцка-ленінскай тэорыі сярод насельніцтва. Думка аб далейшай вучобе не пакідала яго, але ён стараўся набыць больш багаты жыццёвы вопыт, пашырыць веды. Толькі ў 1962 годзе Сяргей вярнуўся ва ўніверсітэт.

У класіфікацыі і цікавай рабоце хутка праявілі гадзі аспірантуры. І не заўважыў, як надыйшоў час стаць перадам камісіяй па размеркаванні. Але, як кажуць, не з пустымі рукамі ён дайшоў да яе. Яго даследаванне па развіццё марксісцка-ленінскай філасофіі ў Беларусі перыяду індустрыялізацыі было ўжо рэкамендавана да абароны. Цяпер Сяргей Іванавіч працуе на кафедры філасофіі Гродзенскага педагагічнага інстытута.

У Гродна, у медінстытут, была накіравана выкладчыкам таксама і другая выпускніца ўніверсітэцкай аспірантуры — Святлана Аляксандраўна Поздняк. Над сваёй тэмай «Праблемы лячэбнай этыкі ў святле марксісцкай тэорыі маралі» яна пачала працаваць яшчэ да паступлення ў аспірантуру. Рэкамендаваную ў чэрвені гэтага года да абароны, яе дысэртацыю спецыялісты Мінска, Ленінграда, Кемерава і іншых гарадоў лічаць сур'ёзным укладам у навуковую распрацоўку яшчэ мала даследаваных праблем прафесіянальнай этыкі.

Варта адзначыць, што ўсе пяць выпускнікоў гэтага года, якія праходзілі навучанне пры кафедры гісторыі філасофіі і логікі ўніверсітэта, закончылі свае работы датэрмінова. Дысэртацыі С. А. Паздняковай, С. І. Дзерышава, Р. В. Грабеннікава здадзены на абарону, а Н. В. Рожын і В. А. Малакоў паспяхова абараніліся.

Зараз выхаванцы нашай кафедры працуюць амаль ва ўсіх ВНУ нашай рэспублікі: чацвёрта — у інстытуце народнай гаспадаркі, двое — у Мінскім педагагічным інстытуце, двое — у Магілёўскім машынабудаўнічым. Ды хіба ўсіх пералічыць! І большасць з іх — выхаванцы Івана Мікалаевіча Лушчыцкага, які многа сваіх сіл і старання аддае падрыхтоўцы вучоных. Толькі ў гэтым годзе больш дваццаці аспірантаў і выкладчыкаў працуюць над кандыдацкімі дысэртацыямі пад кіраўніцтвам гэтага нястомнага прафесара.

М. ІОСЬКА,
аспірант трэцяга года
навучання кафедры
гісторыі філасофіі і логікі.

Абарона дысэртацыі — гэта як бы вянец напружанай і класіфікаваў работы кожнага аспіранта на працягу некалькіх год. Да гэтага дня дысэртант дэталёва абдумвае кожнае палажэнне сваёй работы, каб быць гатовым адказаць на магчымыя пытанні і крытыку апанентаў. Канешне, нямала прыходзіцца хвалявацца. Для выпускнікі аспірантуры БДУ імя Ул. І. Леніна Ул. А. Кулажанкі гэты этап вучобы застаўся пройдзеным. 26 кастрычніка гэтага года ён паспяхова абараніў кандыдацкую дысэртацыю на тэму: «Эканамічная эфектыўнасць інтэнсіфікацыі сельскай вытворчасці».

НА ЗДЫМКУ: Ул. А. КУЛАЖАНКА ў час абароны.

АКРЫЛЯЮЦЬ ПЕРШЫЯ ПОСПЕХІ

Слова мае...

Традыцыйная фраза, з якой звычайна пачынаюць рэкамендаваць аўдыторыі дакладчыка. Не першы раз ужо даводзілася чуць яе Тамары Каратаевай! Ды ўсё адно кожны раз яна з хваляваннем паднімаецца на кафедру. Восем і сёння, на сесіі Навуковага Савета па прымяненню і атрымання адыябентаў, якая сабралася ў АН БССР, Тамара прыкметна хвалюецца. Але толькі спачатку.

Паведамленне, выкладзенае з перакананасцю знаўцы сваёй справы, глыбока зацікаві-

ла спецыялістаў. І не выпадкова. Каратаева за час вучобы ў аспірантуры пры кафедры неарганічнай хіміі нашага ўніверсітэта правяла сур'ёзнае даследаванне па рэчывах, якія з кожным годам знаходзяць усё большае і большае ўкаравенне ў прамысловасці.

Над сваёй праблемай аспірантка пачала працаваць пад кіраўніцтвам дацэнта В. В. Свірыдава і акадэміка Н. Ф. Ярмаценкі. Многа, вельмі многа прайшлося папрацаваць. Але затое першыя поспе-

хі абрадавалі, акрылілі. Ужо ў 1963 годзе аб выніках сваёй навуковай работы яна рабіла паведамленне на Усеаўскай нарадзе па ферытах. Новы яе даклад рэкамендаваны на маскоўскае Усеаўскае пасаджэнне па цвёрдафазных рэакцыях.

Хочацца пажадаць ёй хутчай абароны дысэртацыі і новых поспехаў у пошуках і нялёгкай рабоце.

А. ЧАРТКОЎ,
В. ПІСАРАЎ,
аспіранты.

АДЗІН З МНОГІХ

Калі б каго ні сустрэкаў я з выпускнікоў гістарычнага факультэта 1960 года, кожны пытае: «Як там Браніслаў Загорскі? Дзе, чым займаецца, як поспехі?» Курс быў не малы, ды чаму ўсіх цікавіць Браніслаў?

З першага курса ён старання і класіфікаваў працаваў над кнігай, сістэматычна рыхтаваўся да семінарскай заняткаў. Можна, ён быў

звычайны «зубрыла», сухар, які толькі і ўмеў больш за другіх сядзець над кнігай і таму дабіваўся заўсёды поспеху? Не. Браніслаў Загорскі паспяваў удзельнічаць у драматычным гуртку, веў навукова-даследчую работу, тры

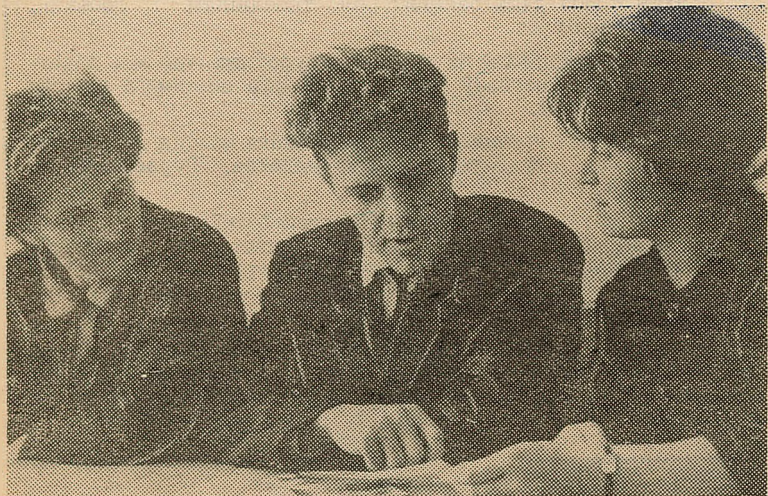
гады запар выбіраўся камсамольскім ваяводам курса, ездзіў на цалінныя будоўлі. Ды і вучоба яму давалася не цяжэй, чым другім. Але такая ўжо ў яго натура — вучыцца, дык вучыцца!

Пасля заканчэння ўніверсітэта Браніслаў паехаў у Казлоўскае прафесійнае сельскае вучылішча на Гродзеншчыну. Будучым сельскім механізатарам Браніслаў выкладаў грамадазнаўства. Для настаўніцкага калектыву механізатараў стаў прапагандыстам, жыхарам гарадскога пасёлка і суседніх вёсак — жаданым лектарам. Так прайшло больш чатырох год...

І вось кафедры новай і навейшай гісторыі было выдзелена месца ў аспірантуры. Яе загадчык Леў Міхайлавіч Шнеерсон адразу ж успомніў пра Браніслава.

Яшчэ не прайшло і года, як Загорскі ў аспірантуры. Ён яшчэ не здаў ніводнага кандыдацкага экзамена. Але сябры вераць у поспех таварыша. Гарантыя гэтаму — яго прага да вучобы, любоў да сваёй спецыяльнасці, мэтанакіраванасць.

І. СЯРГЕЯЎ.

Гарачая спрэчка па навуковаму пытанню разгарнулася паміж аспірантамі ўніверсітэта.

Пачнем з прыкладаў.

Леанід Акаловіч — аспірант кафедры беларускай мовы. На працягу пяці гадоў на «выдатна» здаваў сесіі, прымаў самы актыўны ўдзел у навуковай рабоце. З першага і да апошняга курса быў членам дыялекталагічнага гуртка, яго старастам. Мядзельшчына і Барысаўшчына, Маладзечненшчына і Ашмяншчына, Смагоншчына, Навагрудчына і Міншчына — вось дзе пабываў ён у час летніх экспедыцый.

На аснове сабранага матэрыялу Акаловіч напісаў у гуртку даклад «Сельскагаспадарчая лексіка вёскі Бытча Барысаўскага раёна», які на Рэспубліканскім аглядзе студэнцкіх навуковых работ у 1961 годзе атрымаў першую катэгорыю, а яго аўтар быў узнагароджаны Ганаровай Граматай Міністэрства вышэйшай, сярэдняй спецыяльнай і прафесіянальнай адукацыі БССР.

Ініцыятыўнага, любімага ў сваю справу Л. Акаловіча абралі затым старшынёй СНТ філфака. Шмат сіл прыкладаў ён, каб навуковая работа студэнтаў на факультэце расла і пашыралася, каб прыцягнуць у гурткі больш людзей.

Не аднойчы давялося Акаловічу выступаць з дакладамі на навуковых канферэнцыях у Адэсе, Львове, Ужгарадзе. Новыя знаёмствы, новыя ўражанні. І зноў праца.

Матэрыял накопліваўся з кожным годам, удасканальвалася метадыка даследаванняў, набываўся пэўны вопыт. На пятым курсе Леанід Акаловіч выдатна абараніў дыпломную на тэму: «Сельскагаспадарчая лексіка 15 вёсак Мінскай вобласці». Так невялікі даклад, падрыхтаваны ў дыялекталагічным гуртку, з гадамі вырас у ґрунтоўнае даследаванне, якое стала лепшай рэкамендацыяй для паступлення ў аспірантуру.

Вечаслаў Рагойша — аспірант кафедры беларускай літаратуры. Ён таксама прыйшоў у аспірантуру праз студэнцкія навуковыя гурткі. Ужо з першага курса Слава ўключыўся ў навуковую работу: стаў актыўным членам гуртка беларускай літаратуры, наведваў дыялекталагічны. Ніводзін дыспут, ніводзін літаратурны вечар на факультэце ці ў інтэрнаце не праходзіў без яго.

У 1961 годзе В. Рагойша напісаў даклад «Кабзар» у перакладах Я. Коласа, які ён прачытаў на XVIII студэнцкай навуковай канферэнцыі нашага ўніверсітэта, прысвечанай Ленінскім дням. Работа была адзначана пасля першай катэгорыі і таксама з ёю Рагойша ездзіў на Шаўчэнкаўскую канферэнцыю ва Львоў, апублікаваў яе ў працах Львоўскага ўніверсітэта. У наступныя гады В. Рагойша з навуковымі дакладамі пабываў у Адэсе і Ужгарадзе.

Пяты курс. Былы гуртковец В. Рагойша на «выдатна» абараняе дыпломную работу. Тэма яе ўсё тая ж: «Якуб Колас — перакладчык». І трэба сказаць, што гэтай работы Рагойша не пакінуў і сёння. Паглыбіўшы, дапрацаваўшы яе, ён здаў у выдавецтва «Беларусь» кнігу «Пераклад Якуб Колас».

Даўнішнія навуковыя сімпатыі ў Рагойшы — гэта да паэзіі. Нездарма тэмай кандыдацкай дысэртацыі ён узяў «Паэтыку Максіма Танка».

Мы пачалі з прыкладаў. Думаецца, што дадаваць што-небудзь да іх наўрад ці трэба. Хіба толькі шчырыя пажаданні поспехаў і спору ў працы нашым сябрам.

І. САЛАМЕВІЧ,
аспірант.

Рэдактар А. ЛОЙКА.